

ב"ה

פרשת כי תבוא

בכל יום יהיו בעיניך כחדשים
רש"י. כי תבא כו, טז.

יהיו בעיניך כחדשים – למה דוקא "בעיניך"?

"היום הזה נהיית לעם"^[1], ובפירוש רש"י: "בכל יום יהיו בעיניך כאלו היום באת עמו בברית".

וצריך להבין: על פי הידוע גודל הדיוק בפירוש רש"י, עד שכל תיבה ותיבה היא בתכלית הדיוק – דרוש ביאור והסבר בדיוק הלשון "יהיו בעיניך כו", עינים דוקא, דלכאורה, תוכן הענין דכריתת ברית ("באת עמו בברית") שייך לכל מציאותו של האדם, היינו, לכל איבריו, ולדוגמא: לימוד התורה – על ידי שמיעה באזנים, קיום המצוות – על ידי הידים, וכן הרגלים שעל ידם רץ לדבר מצוה, וכיוצא בזה, ומכיון שכן, מדוע מדייק רש"י לכתוב "יהיו בעיניך כו", עינים דוקא, לכאורה, מתאים יותר לכתוב לשון הכולל את כל עיני האדם – "בכל יום יהיו אצלך כאילו היום באת עמו בברית"!?

שאלה זו מתחזקת יותר – כאשר לומדים את פירוש הגמרא^[2] על פסוק זה: "היום הזה נהיית לעם – וכי אותו היום נתנה תורה לישראל, והלא אותו יום סוף ארבעים שנה היה, אלא ללמדך שחביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום, כיום שניתנה מהר סיני".

ואינו מובן מדוע לא מפרש רש"י כדברי הגמרא – שבכל יום צריכה להיות החביבות דלימוד התורה "כאילו היום באת עמו בברית", מהו הצורך בהוספת ענין חדש – "יהיו בעיניך כו"!?!

ויש להוסיף, שלשון רש"י "יהיו בעיניך כו" – מצינו גם בפסוקים שלפני זה: לכל לראש – בפרשה זו עצמה: על הפסוק^[3] "היום הזה ה' אלקיך מצוך גו" – מפרש רש"י: "בכל יום יהיו בעיניך חדשים כאילו בו ביום נצטווית עליהם".

וכמו כן מצינו לשון זה בפירוש רשי בפרשת ואתחנן¹⁴¹: "והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום" – "לא יהיו בעיניך כדיוטגמא ישנה שאין אדם סופנה, אלא כחדשה שהכל רצין לקראתה".

ונמצא, שבפירוש רש"י ישנה הדגשה מיוחדת על הענין ד"יהיו בעיניך", עד כדי כך, שרש"י חוזר ומדגיש זאת שלשה פעמים, וכל זה מגדיל ומחזק את השאלה דלעיל – מהו תוכן הענין ד"יהיו בעיניך", הדגשה מיוחדת בנוגע לעינים דוקא!?

...כאשר הבן-חמש למקרא לומד ושומע מפי רש"י שבכל יום ויום צריכים להיות עניני התורה "חדשים" כאילו ניתנו בו ביום בפעם הראשונה – הרי תיכף ומיד שואל אצל רש"י שאלה פשוטה. ובהקדמה:

גם בן-חמש למקרא מבין בפשטות שלא יצוו עליו לעשות דבר שאין באפשרותו לעשות, אמנם, לא למד עדיין את דברי המדרש¹⁴² "איני מבקש כו' אלא לפי כהן", אבל אף על פי כן מבין את תוכן הדברים בפשטות.

ואם כן, שואל הבן-חמש למקרא אצל רש"י, כיצד ניתן לדרוש ממנו (מהבן-חמש) שדבר החוזר ונשנה יהיה חביב ויקר אצלו כמו בפעם הראשונה – בה בשעה שיודע ומרגיש בטבע נפשו שאין להשוות את מדת החיות וההתלהבות ביחס לדבר חדש, כמו, משחק חדש או מאכל טעים שלא טעם מימיו, לגבי מדת החיות וההתלהבות ביחס לדבר שכבר הורגל בו!?

ולכן, מוכרח רש"י להביא דוגמא לדבר – שגם בחייו היום-יומיים של הבן-חמש מצינו ענין שבו אין חילוק כלל בין פעם הראשונה לריבוי הפעמים שלאחרי זה.

ודוגמא זו – מרמז רש"י בדיוק הלשון "יהיו בעיניך": בענין הראיה (ראיה בעינים) יש תכונה מיוחדת שאין דוגמתה בשאר הכחות והחושים – שאין בה חילוק כלל בין פעם הראשונה לכל ריבוי הפעמים שלאחרי זה.

ולדוגמא – החילוק שבין ראיה לשמיעה: בשמיעה – שומעים תחילה פרט אחד, ואחר כך שומעים עוד פרט ועוד פרט, עד שתופסים את הענין כולו. מה שאין כן בראיה – הרי במבט אחד רואים את הדבר כולו על כל חלקיו ופרטיו.

וכתוצאה מזה – יש חילוק ביניהם גם כאשר הדבר חוזר ונשנה: בשמיעה – מכיון שלוקח פרט אחר פרט כו', הרי כאשר שומע את הדבר בפעם השניה, נזכר מיד שכבר שמע זאת לפני זה, ובמילא, בשמעו את הפרט הראשון, יודע כבר שלאחריו בא פרט פלוני, כך שהשמיעה היא באופן אחר מזו שהיתה בפעם הראשונה. מה שאין כן בראיה – מכיון שלוקח את הדבר כולו בבת אחת, הרי אופן הראיה בפעם הראשונה ובפעם השניה וכו' - בשווה ממש.

ומכיוון שהראיה היא באופן שווה בכל פעם שרואה את הדבר – מובן, שכאשר מדובר על ראיית דבר יפה, הרי גם התענוג על יופי הדבר הוא באופן שווה, כמו בפעם הראשונה.

וזוהי כוונת רש"י בהוספה ד"היו בעיניך" – לשלול את תמיהתו של הבן-חמש למקרא כיצד יתכן לדרוש ממנו שבכל יום ויום תהיה החביבות דלימוד התורה כמו בפעם הראשונה, דבר שהוא היפך הטבע – שהרי ישנה דוגמא לדבר בחייו היום-יומיים, בנוגע לענין הראיה ("יהיו בעיניך"), כנזכר לעיל.

...ויש להוסיף ולקשר ענין הנזכר לעיל עם המבואר בחסידות^[6] בענין מעלת הראיה לגבי שמיעה – שעל ידי הראיה דוקא מתאמת אצלו הדבר בתכלית ההתאמתות והתוקף, עד שכל הקושיות שבעולם לא יחלישו ולא ישנו אצלו מאומה, מכיון שראה בעצמו את הדבר. וזהו גם הטעם לכך שהראיה היא בכל פעם בשווה – מכיון שהראיה היא בעצם הדבר כו'. ודוגמתו בנוגע ללימוד התורה – לימוד תורתו של משיח, שאז יהיה הלימוד באופן של ראייה^[7].

קטע משיחת ש"פ תבא, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשמ"ה ח"ה ע' 2967.

^[1] דברים כז, ט.

^[2] ברכות סג, ב.

^[3] דברים כו, טז.

^[4] דברים ו, ו.

^[5] תנחומא נשא יא.

^[6] ראה לקו"ש ח"ו ע' 121.

^[7] ראה לקו"ש חכ"א ע' 37.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעיני הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחי
שלמה נחמ"ה, צבי"ה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה